

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԵՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԴԱՆԱԶԱՐ
ԽՐԱԳՐԱՏՈՒՆ
ՔՐԻՍՏՈՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ, ԷՍԿԻ ՔԱՆՔ ՕՍՄԱՆԻ
Բյուրոսը գտնվում է Կաթողիկոսական դպրոցի դռանը
Bureaux du Journal HAÏRÉNIK
GALATA, ancien local de la BANQUE IMP. OTT.
CONSTANTINOPLE

ՀԱՅՐԵՆԻԲ

ՕՐԱԳԻՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԶՄԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոստիչի համար	300	Պիւ	75	Պրէ	Մէճիա
Պոստիչի համար	150	Պիւ	40	Պրէ	Մէճիա
Պոստիչի համար	300	Պիւ	100	Պրէ	Մէճիա
Պոստիչի համար	150	Պիւ	50	Պրէ	Մէճիա
Պոստիչի համար	75	Պիւ	25	Պրէ	Մէճիա
Օտարների կրկին	300	Պիւ	25	Պրէ	Մէճիա
Օտարների կրկին	300	Պիւ	40	Պրէ	Մէճիա

Թղթատարի ծախքը՝ խմբագրության վրայ
[Դրամի փոխարեն փոստայի փող կ'ընդունուի, 115 զրդ.
փոստայի փողը 100 զրուշի տեղի]

غلهده اسكى باق عاينده
حيره نيك غزه مى اداره سده

10 ՓԱՐՍ 10 ՓԱՐՍ 10 ՓԱՐՍ

ՁՐԻ ԲԱՐԵՐԱՐՆԵՐ

Բարեգործական մեծ հաստատությունները, — ինչպիսիք չլինե՞լ, — Ս. Փրկչի Հիւանդանոցին հոգաբարձու թիւիւր վերջերս հարկ կը դառնէ, իրեն յանձնուած գործին բարեգործական ծախքները համար, ճամբել այդ հաստատությունների բարձրագոյն պաշտոններին մին։ Մարդկության գոյժ մըն էր ասիկա, որուն հաստատության ձեռքը վարկած է հոգաբարձու թիւիւր։ Հիւանդանոցին ու հոգաբարձու թիւիւր գրասենեակին մէջ որոշեցաւ եռապետությունը մը կար, որ իրեն բան գործ ըրած էր անհամարժեք եկող գացող հոգաբարձուներուն բոլոր ջանքերը՝ քիչ մը ակել կանոնադրություն մտցընելու թշուառությունն այդ մեծ տան մէջ։ Ինչ հեղուկութիւն ըսել է թէ Աղլին տունն էր հիւանդանոցը. ուրիշ բան էր բայց թէ այդ եռապետությունն որչէր։ Տէր և արարիչ էր ան, ամէն բան ինք կը տնօրինէր, և որովհետեւ զինքը շարժման մէջ գնող միակ այդ իր անձնական շահն էր՝ ամէն բան այդ շահուն կը ծառայեցնէր։ Այդ մարդկը իրենց մասին վրայ կը խաղցնէին հոգաբարձուները, ու անոնց քիչին կը խնայէին, անոնց ետեւէն։ Վստահաբար կարելի է ըսել թէ այս վերջին հինգ տարիներուն իրարու ետեւէ փլուզող հոգաբարձու թիւիւրներուն վնասական կիցը տուողը՝ այդ եռապետությունն էր։ Պիտի ըսէ որ ասիկա շատ նպաստաւոր գաղափար էր տար չափ հոգաբարձուներուն խելքին ու սրտետեսությունը վրայ։ Իրաւունք ունի։

Արդի հոգաբարձու թիւիւր, անցեալին փորձառու եղած, ըմբռնած է թէ Հիւանդանոցին բարեկարգութեան համար ամենագոյն բան մը լինէ առաջ՝ պէտք է անկից աւելի պէ եռապետությունը, հիւանդանոցը և գրասենեակը մարքել հոն արմատացած թիւիւրն որ ծառայէր որոշ շուրջն տակ ամէն կենդանութեան կը շնորհայ, կը մեղմէ։ Այդ ատողական պահանջները մեծ մասը կատարած է արդեն ամուր ձեռքով մը, վստահ ըլլալով թէ հանրային խելքը, հանրային ողջմտութիւնը իրեն հետ է։

Մէկ տարր մը կայ միայն որ հայուի առած չէ, — մեր ընտանիքները, անոնք որոնք իրենց բան գործ ըրած են բարեկարգութեան ընդհանրութեան վրայ։ Այդ արձակեալ պաշտոնեան կերթայ կը գտնէ անոնց էն ջոկը, և կը խնդրէ անոնցմէ որ միջամտեն հոգաբարձութեան մօտ՝ զինքը վերահաստատել ապու համար իր պաշտոնին մէջ։

Մեր ձրի բարեկարգութեան ձեռքընէն կը չլինէ, և պատգամաւորութիւն մը կազմած կը գլխին հոգաբարձութեան, յայտնելով իրենց ձեռնարկին նպատակը։ Հոգաբարձութիւնը, որ կրնար պատասխանել թէ իրեն յանձնուած գործին բար-

ւոր մատակարարութեանը ինք պատասխանատու է և իր ըրածներուն մասին համար չի կրնար տալ անպաշտոն անձերու, պարտք կը համարի սակայն մէջտեղ դնել այն պատճառներէն մէկ քանին որ վերջը մղած էին այդ պաշտոնեան ճամբելու, և իր պատմութիւնը երեւան կը հանէ Հիւանդանոցին անցեալ վարչութեան ամենէն հեռաւորութեան պիտի ըլլար՝ եթէ խնդիրը հիւանդանոցը ու արդարեւ իր տան մը շուրջը չդառնար։ Այդ արձակեալ պաշտոնեան վերջերս պիտի ամուսնանար։ Հարսնիքին համար անշուշտ աւելորդ ծախքեր ունէր ընելիք, բայց ատալ մտաւրիք բան ըլլայ՝ Հիւանդանոցը որչէր ըլլայ։ Հիւանդանոցի գոյքերուն մէկ ցանկը գիւմարը կ'առնէ, և կը նշանակէ իրեն պէտք եղածը, 24 հատ պահեստի սկաւառակ, 24 գալ, դանակ և պատառաքայ, 6 զոյգ թէյի սպաս, 24 անձեռոց, գետ. ինչ գիւմար, և ցանկը կը զրկէ հիւանդանոցի տեսչին՝ որպէս զի ատոնք ամէնը կողովի մը մէջ գնելով իր տունը զրկեն։ Հրամանը անմիջապէս կը կատարուի։ Հարսնիքի մօտ մըն ալ պէտք էր։ Հիւանդանոցին միմայրանը որչէր ըլլայ։ Ու հոն ալ տասը ոսկինոց մօտ մը պատրաստուել տալով՝ ան ալ տունը կը զրկէ։ Հարսնիքէն չաբաթ մը ետքը, Հիւանդանոցին կը սպասեն որ առնուած սպասները ետ դարձուն։ Ու երբ կը տեսնեն որ փոխառուն այդպիսի գիտաւորութեան մը նշանը անգամ ցոյց չի տար, լուր կը զրկեն հարսնեւորին տուրը։ Հա՛, ան առնուած բաները. պահանջներէն 8 հատը կ'որոտած է, դանակներէն 4ը կ'որոտած, անձեռոցներէն 6ը պատրաստ։ Հոգ չէ, ինչ է եղեր, Հիւանդանոցին գոյքերը իր գոյքերը չե՞ն մի։

Եւ այս բաները եղած են հոգաբարձութեան մը օրով որ պաշտոնի անցած օրէն հաստատապէս միտքը գրած էր մարքել հիւանդանոցը իր տղուկներէն։ Կրնաք երեւակայել թէ ինչեր կ'ըլլային առջի հոգաբարձութեանց օրով, որոնց լիով փտահոլութիւնը կը վայելէին այդ մարդկը։ Միջոցաւ եկած բարեկարգութեան կը համարուին եւ ետ կը դառնան առանց պնդելու, թէպէտ վստահ եղէր որ իրենց արտի խորէն ցաւած են որ հոգաբարձութիւնը իրենց խաբարը կ'որոտէ։

Վաղը, եթէ ազգային ուրիշ հաստատություններ մէկը ճամբելու, այդ ձրի բարեկարգութեանը ոտքով գլուխով մէջ պիտի մտնէ, եւ այս անգամ գուցէ յաջողին։

Բարեկամ մը, որ ազգային ընկերությունն մը անօրէն ժողովին անհամբեր է, վերջերս կը պատմէր ինքի թէ ընկերությունն արձակուած պաշտոնեաներէն մէկուն համար այդ ձրի բարեկարգութեան պարագլուխին միջոցաւ ձեռնարկեալ պատասխանը տուեր էր։

— Ինչու համար, երբոր խնդիրը ձեր անձնական գործերուն վրայ է, այնքան անաչառ ու անհերոյ էք ձեր պաշտոնեաներուն համար։

Այո՛, բայց ո՞ր պիտի մնար իրենց բարեկարգի համարը եթէ իրենց ձեռքը պաշտոնը ապկարհները և վնասուածները չանդաւորէին հանրությունն գրամովը մատակարարող հաստատությունը մէջ։

ԼԵՒՈՆ ԲԱԶԱՆԵԱՆ

Ն Ա Ն Ս Ի

ՎԱՐՔՈՒՆԻ ՊԱՏՐԱՍՏԵՆԻ ՆԱԽԱՐԱՐ ԵՂԱԾ ՆՈՒՒՐԱՏՈՒՅԻՒՆ

Պ. Յովհաննէս Գառնակերեան յանձնեց մեզ 300 զրդ. զոր վճարեր են քանի մը հայ երիտասարդներ։

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԲՐՈՒՆԻԿ

Մարդ մը իրաւունք ունի՞ իր նորածին տղուն ուզած անունը տալու, Հա՛րութեան մարգարէ մը անունը կրնայ երախայի մը տրուիլ առանց նախապէս հարուստին կամքը առնուելու։ Կրօնական ժողովը, ինչպէս ամուսնալուծութեան, կրնայ նաեւ այսպիսի խնդրի մը մասին վճիռ կարել։ Ահա՛ հարց մը որ այս միջոցաւ կը դրուէնէ իրարմէն, որոնք ի՞նչ Ուլուծմաղ խանի սրճարանը (Երբուրմի Սրճարանի Գառնակ) հաւաքուելով կը վիճաբանին այս խնդրով։

Ուստի՞ ծագում առած է խնդիրը։ Անցեալները աղքատիկ արհեստագործ մը տան մէջ համար տաճարը կը տանին. երբ կարգը կուգայ երախային անունը հարցնելու, կ'ըսեն հարցը։

— Համարա՞սալ։
Չգիտեմ, անուն մը չէ Համարա՞սալ եւ կ'ըսեն հարցը ինչ կրնար չորհարարել իր այդ գիւղին համար։ Բայց կ'ըսեն հարցը ինչ ընէ, երախային մամը անպատճառ ուզած է որ Համարա՞սալ կոչուի մանուկը, որովհետեւ այդպէս կը կոչուի եղբի իր հանգուցեալ ամուսինը։ Եւ ահա՛ քահանայ, Ս. Մակար, եւ Երախայի եւ Նորընթաց, այդ Համարա՞սալ անունը լսածին պէս զոյգ կ'ըլլայ եւ կը գոչէ։

— Անկարելի՞ է։
— Ինչո՞ւ։

— Որովհետեւ տեղւոյս ամենահայտնաւոր ազնուականներէն ամենահայտնաւոր հարուստի մը անունն է եւ երբեք ներքի չէ աղքատի մը տղան կ'ընէ այդ անունով։

Կ'ըսեն հարցը չէ՞րդ գիւղ մը կը բռնէ։ Մամը կը պնդէ որ Համարա՞սալ կոչուի իր թոռը։

Բահանա՞ս։ «Ձիւ կարգաւորձ ընել պիտի տաք», կը պատասխանէ։ Կրօնքին ջուրը կը պաղի, երախան կը ճչէ ու կուտայ, դայիկը կ'ըսէ թէ խելքը պիտի մտնի ցուրտէն եթէ կ'որէն երկարի։ Վերջապէս ամեն մարդ կ'առնէ կը քալէ եւ երախան կը մնայ անկունքը. բարեկարգութեան մէջ Լիւպիս չունին։

Հիմա՛ կ'ըսեն հարցը իր չէ՞րդ թիւիւրն էր որոնք ելլելով խնդիրը ներկայացուցած է Կրօնական ժողովին, որպէս զի պարտ ու պատշաճը անօրէն։ Եւ քաղաքացիները ի՞նչ Ուլուծմաղ խանի սրճարանը անհամբեր կը սպասեն զաւրի որոշման։

Այս ամենուն մէջ մարդ մը կայ որ կը տունէ Համարա՞սալին խնդրէ։ Ի՞նչ Ուլուծմաղ խանի սրճարանագետը։

Երբուրմի քահանային այդ վախճանաւոր մը ծաւակին հարուստի մը անունը տալու, զաւրի ըլլալէն շատ աւելի տեղուր բան մըն է եւ ցոյց կուտայ թէ նոյն իսկ մեր նոր եկեղեցականները

զեւ ո՞րչափ ողորմելի եւ զծուծ զգացունեալով տողորմած են։ Անշուշտ այդ ազնուական կոչուած սարաֆները կամ վաճառականներն ալ իրենց բաժինը ունին քահանային այդ կերպ վարմունքին մէջ։ Բնաւ չպիտի դարմանամ եթէ քաղցին Կրօնական ժողովն ալ, որ այժմ այս ծանր խնդիրը քննելու կոչուած է, հետեւեալ որոշումը տայ։

«Եկատելով որ անվայել բան է Համարա՞սալ անունով ինչ անուն հարուստ աղքատականի մը անունը աղքատ երախայի մը տալ,

«Եկատելով որ այդ տեսակ զեղծումներու շնորհիւ կրնայ ըլլալ որ քաղցին ազնուականներուն արդար գիւրազգածութիւնը վերադառնայ։

«Եկատելով որ... և այլն, կ'որոշէ այսուհետեւ միտքով ինչ կատարող քահանաներուն հրահանգ տալ որպէս զի աղքատ ծնողներուն երախաները Յոր կամ Ղազարոս միայն կոչուին»։

ԵՐՈՒՆԻՆԻ ՕՏԵԱՆ

Տ Ր Ս Է Վ Է

Կէլինճիքի եւ մեղեկութիւն մասին մեր քաղաք տեղեկութիւնները հաղորդեցինք ընթերցողներուն։ Հիմա քիչ մըն ալ տրտէվէին վրայ խօսքի, եւ քանի որ այս անգամ ինչին ալ ոչ զգոյցի մէջ, ոչ ալ զիրքերով կը սորվուի, մտիկ ընենք հետեւեալ խօսակցութիւնը, որ տեղի կ'ունենայ չեմօլէքի Բ. աղային տունը, ուր երիտասարդի մը հիւանդութեան վերայ տեղեկութիւն տանելու համար քանի մը դրացի կնիկներ ժողովուած են գիշերատուն։

— Միւրիճան աղան Գառնակ եղաւ, եւ ընկ իմացայ Բեմիկ ըլլալը զեմի Ազապի հանրէն, սիրտս հատաւ, մէջ մը երթամ տեսնամ ըսի։

— Ծնորհակալ եմ, քանի մը օր է քիմ վրան պան մը կը պտուտի կոր, մենք ալ չիտենք ինչ ըլլալը։

— Հեմիմի մը ցուցուցի՞ր պարեմ, եւ իմացաւ։

— Հրաման էք, բերինք, նայեցաւ, հարցուց, փնտռեց, ըսաւ չառ կը խըմէ՞ր մի քիչ իմանալ ուզեց, էյ ինչ մտղս պահեմ, ըսի ի՞նչ իրիկունէն իրիկուն անպապաւ կը ժողովուին, էյ սուտ չըսեմ ամա մարդ զուլս սանկ կէս կէս օխա մը կը խմեն։

— Ինչ իմացաւ, ան հասկնա՞մ։

— Ինչ գիտնամ, զեղին ջուր մը տուաւ, երբ օրէն պիտի գամ ըսաւ, հրամանեց ըսի։

— Ասիւք ան զեղին ջուրը չի տա՞հա, իրիկ չունիմ։ Միտքերնիդ չէ՞, Արուստ ան ջուրը խմելուն պէս քեզիմ եղաւ մեղաւ։

— Բա ամա՛ն դուս ալ, զանիւր ամէն զեղին ջուր մէկ կ'ըլլայ։

— Չիտեմ զանիւր, աս քիւլի չի հիւանդներուն զեղին ջուրը կէշ կուգայ, էյէր քիմ անալ տար նէ՛ խելքս կը կտրէր։

— Էյ ինչ կ'ըլլայ կոր, քուրուկ, ծոռակեր կտրուքի պէս պան մը ունի, ցեաքսըղուրի կա՞յ վրան, լեզուն բաւը՞ր է մի։

— Իհեսմը Գառնակ է, Ծաղիկ հանրմ։

— Հի՛ իհեսմ չունի, ո՛ւր է իր քիւլիւր քիւլ քիւլ քիւլ քիւլ, հիմա անկեց ալ կը գանի կոր։

— Մտի խառնուրդ ունի՞ մի։

— Պիլի պիլի չի։

— Բա անալ կը քանա՞յ մի զիշերները։

— Չէ, չալքէնուէք է զիշերները։

— Դող կուգայ՞ վրան։

— Էյ հակացա՛յ, աղէկ չէ։
Կէլինճիքի շուրջը ունի՞ վրան։

— Չէ, նազիկ հանրմ, աս կէլինճիքի պան չէ, կէլինճիքին ալ քիւլ բաւալմի կ'ըլլայ։

— Բա քուրուկ, չըլլայ ի՞նչ մեղեկութիւնը։

— Ունիւք չեմ ըսեր, Արմիկ հանրմ, ինչ աս մեղեկութիւն չոչորդ չունի։

— Բա Անիկի տուաւ, չըլլալ տրտէվէ ըլլալ։

— Ահապա՛ կ'ըսես, ինչ գիտնամ, քուրուկ։

— Էյ հապա մեղեկութիւն չէ, կէլինճիք չէ, հապա ինչ է, իրեքէն մէկը մուրալի ըլլալու է։

— Բա անպապ զիշեր ատեն մեթ տեղը պատի մը տակը խալթոս սօխալթ ճրվաթ ըրած է մենէ-աղէկները հոն եղած ատեններն։

— Պարե չըսեմ՝ քի ալ քանի՛ հազար հեղ. «ՄՕ» աղայ, աս խուլիդ վազ անցի։

— Էյ, պէլի պան, քուրուկ, անանկ է նէ տրտէվէին պան է, ցափիլ օտալի մ'ընէք, քալիւր Արուստ թիւիկը։

— Էյ հապա Ծաղիկ տուտուն ասանկ պաներէն մենէ աղէկ կը հասկընայ։

— Էյ եւ, անկաճը ծախ մարդուն խօսք չունիմ։

— Աղէկ ամա, քուրուկ, տրտէվէին իրար ցա՛րը պան է։

— Կատարիցա տուտուն աղէկը գիտէ։

— Այ պան մը ըսել չէ, քիւլիպներ ըսել չէ մտիկ ըրէք։

Տաւը տրեմ խալթ քուլի, ծեծած. ինք տրեմ կուտա չէք, չեծած։

Տասուրիք տրեմ քեմար հաց։

3 տրեմ քեմար։

1 պնդուիդ սիտոր մը։

6 տրեմ քաւա խալի։

Քանի մը հատ կարի. ասոնց ամէնը չըլլան մը կ'ընէք, իրեք գիշեր պարձին տակը կը ընէք. ուրբաթ տուտու կա-

նուկ, մարգու հետ չիտալիլով, եւ տեւիդ չնայելով ծովին քեմարը կը տա- նէք, իրեք հեղ՝ Ալըն աղքէնը տա- տըն՝ վերին Միւրիճանիկ աղան չիֆտա- սընը կ'ընէք, չիտակ ծախ կ'երթաք մօտ մը կը վառեք, մէկ պանը չի մնար։

— Աստուած պակտութիւնը չուցուցաւ։

Նէ, էլ ծոռ հանրմ, զաւկներէդ խնդաւ։

— Էյ հապա պան կիլիւր նալ պալիստ պան է։

— Բա ինչ կ'ըսես, քուրուկ, պան կիտալու պէս աղէկ պան կայ զահէր. էնէ՛ք քեզի։

Այս եւ ասոր մօտ խնջութիւնը միջոցներով ամա մը ժամանակ անցնելէ վերջ հիւանդին վիճակը օր ըստ օրէ կը ծանրանայ եւ կը ստիպուին անախակարգ ծանր գործողութեամբ մը մեր Աղբ. Հիւանդանոցին մէջ։ Այս հիւանդութիւնը խառն կ'ըլլայ Միւրիճանիկ աղային անհամար մըն ալ ոտք չգնելու գիտնալով, եւ փոքր անախակատութիւն մը զգալուն պէս օրինաւոր թփելի գիտնալ։

ՏՈՐԹ. ՃԵՂԱԿԱՆ

Ն Կ Ա Ր Ը

Երբոր սեղանատունէն ներս մտայ, գլուխին ծոած ամենքն ալ ուտելու ըզբաղած էին։

Երկու հարիւր հոգի ձեռքերնուն պատառաքողները միակերպ կը բարձրացնէին ու կ'ընէին։

պատահաբար չեն հասնում իր արժեքը և չեն կարողանում արդարացիորեն օգտագործվել։

Այնպես էլ, երբեք ամենայն ալ գրեթե չեն կարողանում արդարացիորեն օգտագործվել։

Եւ կարող են ծիծաղել իրենց հանդիմանումը։

Սեղանին մէջտեղը դրուած վարդի փունջերուն տակէն աղջկան սիրուն եւ գեղեցիկ գէմբեր կը նշմարէի, որոնց նայուածքը ատեն ատեն յամառութեամբ իմ վրայ կը կառնէր։ անոնց անուշ ու կապուտ աչքերուն մէջ զարնան արտա-տուն ցոյլին պէս փայլուն կաթիլներ կը պլպլայային։ Ջուրի քաղաք մըն էինք, եւ ամենօրեայ լուսանքը անոնց գէմբերը ոգեւորած եւ պայծառութիւն մը տուած էր անոնց։

Բայց երբեմն չուարած քովի պա-րտններուն մէկ հարցումէն, որուն ան-չուտ զօրութիւնը էր պատասխանել, կար-միտիւմէն ձեռքերնին գինիի գաւաթին կ'երկնցնէին ու շինծու անհոգութեամբ ծիծաղկոտ շրթներնին բիւրեղին կը փակ-ցնէին։

Ռայիննայ Պաւլիկայի մէջ է, զեղե-ցիկ լեռնաձորի մը խորը գետեզուած, Ալպայան լեռներուն տակ, չարք մը սպի-տակ տուններ, որոնց շատը բաղնիքներ եւ պանդոկներ են, հիւրերը իրենց կը հրաւիրեն։

Սրահին բաց պատուհանէն լեռները հ'երկնային, որոնք պատնէի մը պէս կ'անցնան՝ երկնից կապուտ միջնայինով իրենց շուքերը մինչեւ պանդոկին վրայ կ'երկնցնեն։ Օգին մէջ եղեւնիի ակոր-թիկ հոտ մը կը ծածանէր որ անտառէն կուգար։

Քովս նստող օրիորդը աղջկանին պը-նակը ինծի հրապուշտ եւ սխառ խօսքի մը, լուսն, ու շատերը որ հոս հաւաք-ուած էր տեսնէր՝ միայն ճաշելու կուգան։

Եւ զորձեալ հարցուց թէ ո՞ր եկած եմ, որչափ ատեն պիտի մնամ, յետոյ ո՞ր տեղացի ըլլալին իրարու ըսինք, եւ երբեք ճաշը լրացաւ՝ իրարու հետ բարեկամացիք էինք։

Բաղա Օրբանյանի պերկնցի էր եւ հրեայ պիտանականի մը աղջիկը։ Անոր տոհմին երեսը արտաքին կարգի հմայք մը կ'ազդէր խօսակցին վրայ։ Դեղեցիկ խոշոր շագանակագոյն աչքերը խելացու-թեամբ կը փայլէին։ սեւ մազերը, որ քիչ մը գոռզ էին, կուսական կերպով բարձր ճակտին վրայ երկուքի բամբու-րուած՝ ականջներուն քովէն գլխուն գա-զաթը կը բարձրանային։ պտտիկ էր բե-րանը ու շրթներուն երկու կողմը հասնելի ծալքեր կ'երեւնային երբոր կը խօսէր։

Կուրծը լեցուն ու մէջքը բարակ։ Ճշմարիտ արեւելցիի տկար մը կրնար համարուի։

Շուտ մը պատմեց որ նշանած էր եւ թէ վեց տարեի ի վեր հայրը չէր թո-ղոր զինքը ամուսնանալ, — Վասն զի, աւելցուց, նշանած քրիստոնեայ է եւ հարկաւ ես ալ կրօնած պիտի փոխեմ։ Եւ յետոյ ուրախ ձեւ մը անկողով, — Բարեբաղդաբար, ըսաւ, հիմա ամէն

գիտարութիւն հարթուած է ու յառա-ջիկայ ձեռն պիտի պահուինք։

Քանի խօսակցութիւնը կը շարունակ-ուէր, օրիորդ Օրբանյանը նորանշան գա-ղափարներ կը յայտնէր։ Խիստ ուսեալ էր ան եւ արուեստագէտի հոգի մը կը կրէր։

—Ո՞րչափ կը փափաքէի, ըսաւ, ա-րեւելցի տիկին մը մօտէն ճանչնալ, եւ մանաւանդ հայ, աւելցուց զոտոթեամբ։ Անկից վերջը ամէն առաւօտ ժամը շին Բաղային կը հանդիպէի որ պարտէզ կ'երթար երաժշտութիւն մօտիկ ընելու եւ հանքային ջուր խմելու։ Երկուքս ալ ձեռքերնիս բռնած այս անհամ ըմպելիքը կ'ընելու համար, նուագախմբին առջեւը վեր վար կը պտտէինք եւ օրիորդ Օր-բանյանի կ'ընեւ եւ միանգամայն խելացի դիտողութիւնները մօտիկ կ'ընէի զորոնք չըջապարհներուն մասին կ'ընէր։ Ինքը Պերկինի հանդէսներուն մէջ կը գրէր, ուս-տի վարժ էր ամենուն ծիծաղելի կեր-պերը տեսնելու եւ անոնց խորհուրդները գուշակելու։

Յետոյ մէկտեղ պանդոկ կը վերադա-նայինք ու պտտիկ սեղանի մը առջեւը նստած առաւօտեան ճաշերնիս կ'ընէինք, եւ միշտ իրարմէ զատուած ատեննիս ի-րկիւսան դարձեալ զիրար տեսնելու ու բողբոջում կուտայինք։

Ռայիննայի շրջակայքը սքանչելի են իրենց եղեւնաստաններով, որոնց հանդի-սաւոր լուծիւնը յարմար է խորհրդակ-ցութեանց։ ճանձերուն բղղալը կը լսուի հոն։

Բայց մենք կ'ախորժէինք մօտերը նուազ ըսուած զբօսավայրը երթալ, ուր կ'առաջնորդէր նեղ ճամբայ մը անտառ-ներու մէջէն։ Հեռագնաց կը տեսնէինք փոքրիկ առուակներ, հազար տեսակ ծաղիկներ, եւ թեւ թեւի տուած ծանր քայլերով կ'անցնէինք խոշոր կամուրջի մը վրայէն որուն տակ գետը ոռոգումով կ'անցնէր կ'երթար, ու հոն կանգ առած փրփրոտ ակիւններ կը դիտէինք։ Անկից անդին լայն էր տեսարանը։ տարիակ մար-գազներն վերեւ լեռը կը կանգնէր, ու որուն գագաթը միշտ ամպերով ծածկուած կ'իյնար ինչպէս կ'ըլլար սպիտակ մու-սին տակ, եւ այդ ամպերն ալ վարի ջուրերուն պէս կ'անցնէին կ'անցնէին եւ հեռուն հեռուն կ'երթային իրար զիրար հաւածելով։

Նուա, որ պտտիկ բլուրի մը գա-զաթը վանքի մը տեսակն էր, այդ բը-նութեան հրաշալիքներուն մէջտեղ ա-նուշ տխրութիւն մը կը ձգէր։

Հոն կը հաւաքուէին Ռայիննայի հիւ-րերը որոնց շատերը երիտասարդ հիւ-րանքներ էին։ մօրերնուն կամ քոյրեր-նուն թեւին կրթնած կուգային հորը ըն-կած աչքերով տխուր նայուածքներ նե-տել ամբողջ գիւղին վրայ որ առջեւնին կը պարզուէր։

Բաղա եւ հայրը պանդոկին մէջ ճիշդ իմ սենեակին դէմը կը բնակէին, եւ յա-ճախ կը լսէի անոնց բարձրաձայն հա-կանառութիւնը, ծերունիին ձայնը միշտ տիրական եւ աղջկանը լալալային։

Օր մը որ օդը գէշ էր, սենեակին առջեւը եղած պատշգամբին վրայ կեցած էի եւ լեռները կը դիտէի։ Երկինքը եր-թալով կը մթնար, ու խոշոր սեւ ամպ

ալ արեւելեան կողմէն բրդած կը յառա-ջանար, յետոյ երկնքին կէսը պատեց եւ

մնացած մասին յստակ կ'ապոյտը քիչ քիչ անցայտ եղաւ անոր թանձրութեան տակ։ Երկինքը կ'որոտար, լեռներուն ամենէն հեռաւոր անկիւնները արձագանգ կը հանէին, եւ անոնց վրայի խիտ թու-փերը երկայն սարսուռներով փոթորկին շուռչին տակ կը գողային։ Փայլակին շէտակի գիծերը զարմանալի յստակու-թեամբ կը ճեղքէին ցած երկինքը, ու խոշոր անձրեւի կաթիլներ սկսան հատիկ հատիկ պարտէզին ծառերուն վրայ իյ-նալ։ Քիչ վերջը անձրեւը խտացած կա-տաղաբար կ'իյնար, լեռներուն բարձ-րութիւնէն շատաչուկ հեղեղներ կ'ուռե-նային ու մինչեւ վար կ'իջնային գետե-րուն հետ խառնուել։ Հեռանկան բոյ-սերու բուրուռները ռնգունքս կը զըր-գոնէին։

Բայց քիչ քիչ այդ հիւսնայի տեսա-րանը, հազիւ թէ քսան վայրկեան, եւ յետոյ յանկարծակի երկինքը լուսաւոր-ուեցաւ եւ անոր նուրբ կապոյտը մա-քուր եւ փայլուն երեւան ելաւ։ Հիմա արեւին ճառագայթները անձրեւին կա-թիլները աղանդիկ նման կը ցրտաց-նէին, եւ լեռներէն իջած ջուրերը հեա-րզնետէ ներքայնակ շուռչով մը միայն կը հեռանային։ Թափուները սկսան թե-ւերնին թոթուել, ու բնութիւնը վերա-տին իր հանդադառ գեղեցկութեամբ փայ-լեցաւ։

Թեւերս կ'ապած անցալ կը նայէի, եւ մաքուր օդը թոքերուս մէջ մանկելով սիրտս կը լայնցնէր։

Սպայէն յափշտակուած, չէի լսած սենեակին դրան բացուիլը եւ յանկարծ մօտս Բաղան տեսայ որուն դէմքը դեղ-նած էր, մազերը ուսերուն վրայ թափ-թափած, եւ աչքերուն արցունքները կը սրբէր։

—Ի՞նչ ունիք, օրիորդ, հարցուցի։

Ան իր հագած շրջագլխարկը օղակ-ները քակեց ու խղճուկ ձայնով մը, — Հայրս, ըսաւ, ի՞նչ նշանածի՞ս ալ մահուանը պատճառ պիտի ըլլայ։ Պատշգամբն ներս քաշուած էի եւ թեւէն ընկելով,

—Եկէք, ըսի, երբեմն մարդս ցաւե-րը ուրիշ մը պատմուել է թեթեւայ։ Ան միշտ մը շարունակէր հեծկտայ, ու ետքը բազմոցի մը վրայ նստուելով հօրը դէմ գանգատի սկսաւ։

—Տիկին, արաջները իմ ամուսնու-թեանս կը հակառակի պատճառ բռնե-լով նշանածին դրամական տկար վիճակը։ Իսկ հիմա, աւելցուց արցունքները զսպե-լով, հիմա որ Պերկինի ամենէն երեւելի պատկերահաններէն մէկն է, անոր ջղո-տութիւնը յանցանք կը համարի եւ չու-ղեր զինքը իրեն փեսայ ընել։ Եւ չու-սէք, ըսաւ ոտքի կ'ընելով ու յանկար-ծակի մազերը անդին նետելով, տեսէք անոր ջղոտութիւնը արուեստին բեր-մամբն է։ Նորօրինակ արուեստագէտ մըն է ան եւ իր առողջութիւնը իր ձեռքովը խանգարեց մի միայն արուեստին սիրուն։

—Ի՞նչպէս, ըսի, պատմեցէ՛ք կ'ա-ղաչուի։

Ինչպիսի ու միջոց մը սփոխուած չըտ-կուեցաւ։

—Արտաքին կարգի բան մը պիտի պատմեմ, ըսաւ, եւ արմուկները սեղա-նին վրայ դրաւ ու ձեռքովը ձակատը շփելով յատու տարաւ։

«Տարեկան նկարահանողը կը մօ-տենայ։ Այլեւս որոշեց ամիս մը ամբողջ սենեակի մը մէջ փախուի ու խոշոր

պատկեր մը արտադրել։ Մութ խցիկի մը մէջ պատերէն ամէն տեսակ սիրուն պատկերներ կ'առնէր որոնք լուսեղէն ցայտերը ստանալով իրենց վրայ՝ խա-ւարին մէջ կենդանի կ'երեւնային։ Ան-կիւնները կնոջ արձաններ կարմիր վա-րագոյններու մէջէն նուրբ ձեւերնին հա-զիւ հազ երեւան կը հանէին, եւ այդ սենեակը խորհրդաւոր բան մըն էր դար-ձեր։

«Երբոր ամէն բան կարգադրուեցաւ, բարեկամներէն մէկը հետ աննկող ներ-սը փակուեցաւ եւ ջղերը ու երեւա-կայութիւնը զրոգեւոր համար՝ բարեկա-մին ձեռքը ապակեայ օրինք մը տուաւ, անընդհատ կամաց կամաց զայն սուղ կուտար։ Մէկ քանի օր տեսելէն ետքը ստամոքսը ջղերէն նեղցած էր, ա'լ ուս-տելիք չէր վերցնէր, ու միայն ընտեա-լով ու զարեթով կը անուցանէին զանի։ Անշուշտ յուզուած ու ինքն իրմէն դուրս ելած էր որ կէս խելագարի պէս կ'ապ-րէր այդ տեղ։ Ա'խ, սովորականէն դուրս, մտքէ դուրս բան մը ստեղծելու համար չէր վախնար ուղեղը վտանգի ենթարկուել։

Պահ մը լուց յուզուած։

—Վե՛րջը, ըսի, վերջը ի՞նչպէս ե-ղաւ, կ'աղաչեմ։

Աղջիկը ձեռքով նշան ըրաւ որ իրեն ջուր տամ ու արտին բարախուր քիչ մը զսպելով,

—Ամուսնու վերջին օրը, ըսաւ ան տրոմուլթեամբ, պատկերը լրացած էր ու զարեթիկ բան մըն էր ան, անօ-թութեան մեռնողներու տեսարան մը։ Ի՞նչ գէմբեր, ի՞նչ նայուածքներ։ զի-տողին կանակն ի վար սարսուռ մը կ'իջ-նէր։

«Պատկերը աճաղին յաղողութիւն ու-նեցաւ, բայց ախտս, միմայ Բաղա ցաւով ու թեւերը վար կ'առնէր, նշա-նածս վերջին լրձինը դեռ չգարկած՝ ար-դէն ընկնած էր եւ ջղերը հիւսնող երկու ամիս անտելի ցաւերով տանջուեցաւ։

«Հիմայ, աւելցուց բարեկութեամբ տեղէն վեր ցատկերով, բոլորովին ա-պագինած է եւ հայրս մեր ամուսնու-թեան հաւանելէն ետքը, ատենէ մը ի վեր չուզեր խօսքը կատարել, եւ ա'խ, կը վախնամ այս անգամ աւելի անուոր զօրագրութիւն մը պիտի պատնի։

Տիկին ՄԱՐԻ ՍԱՎԱԾԻԱՆ

ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆԸ ՎԱՆԻ ՄԷՋ

Այլիւ 7էն ետքը, երբ ա'լ «ճամուշ-դրան» չի սպանար, երբ Աւետուր կ'ա-ւետէ արխարիս ցուրտներու անդաժ փա-խուած, երբ այլիւսներ ձերմակ պատանի-ներու տակէն իրենց սեւ մերկութիւնը կը ցուցնեն, այդպանը աղօթք մը պլս-պալով (մրմնջել) կամ երգ մը ճնշալով պայտասակ ուսին կը մտնէ այդին։

Իր առաջին գործն է նկատել թէ «այ-դին զարթնած» է, ուսերու վրայի ճը-ցունքներ, որոնք լու կամ աչք կը կոչ-ուին, դուրս փչած ու բամպկոտած են, յօտերը ջղուր տուած են։

Թէ՛ք չնայեք այդ նշանները, իր չափ-քիւն ու կուսիկը (վերարկու) կը տեղա-ւորէ ծառի մը ճիւղին (երկնիւ) վրայ, կը կապէ իր կաշեայ թեւնոցն ու գող-նոցը, որպէս զի յօտերը չծրվորեն զին-քը, ու յօտքը ձեռք կը սկսի ջոկլընկել, լաւեր ու կոտիկները (հաստ, լիք) թող-

լով, կոյրերը, չորցածները, լղարն (վարտ), անպատշաճ դիրք ունեցողն մէջ, ուրիշ յետոյ կը ժողվեն նալ կ'անվան հոյուած կ'ապոյններով, որոն կա'մ տարեկանի (հաճար) թրջուած զուներ, կամ ուսնիկի մարգարիտ կեղեւներ են, կը կապեն խորձ խո-ւ ու ձմեռուան «վոտիկիս կը պաշարեն առաւելագէս ձկան ու բուրդաւոր կր-կ'ընեն։

Հմուտ յօտուորները յօտոցին իրեն «բոլոր կը դնեն դար», ու ծանալ աղ-կ'ըլլան (նազանք ծախել), արթն-թիւթանց կը ծախեն, օրը երեք դան (նշ-հաց-բարիով մեծարուելէ ետք, 15 րո-ւ կը դրապանեն։

Յօտուորի միակ գործիքն է սղոյ, որով թէ միջնահաս, թէ խրափ եւ թէ պատուս կ'ընեն։ Քիչ ատեն է որ քոյր-միացաւ խրիող մկրատ մը։ Խրիող յօտերու վրայ երեք լու թողով ճը-ցունք կարեւն է։ Եթէ սղոցով խրիող ըլլայ այդ գործիքը պէտքստ (մեծա-կամ ծեքստաւ (մարալուսայ), ուր դուրայ (դողդողալ), վրայի լուրջ թոփն ու աչքերը կը փնէն։

Կը հաւաստեն թէ յօտ խոյիկու (հեղեղակ) է՞ն եղած է. երբ այդ պա-կընտար է աղօցներու (ուղէշ) ծայրիկ նկատած են որ յաջորդ տարին որ-տուկը աւելի լաւ ճախալէ, ծիւ յողող է արձակեր, հետեւաբար տա-պտուել է տուել։

Այլիւ յօտերի քանի մը օր ետք տա-րու ծայրերէն կենսական ջուրը պա-պուս կաթիլ կը սկսի «մայրերն են» կուսն իրենց զաւակներուն վրայ, սէր մասին։ Իրաւ, կարծես բոլոր զին մուլայ, ու անոր վճիտ արցունք «աղջիկներու ծաւերը (վարս) ու պա-պներու ընչացքին աղուամաղը կ'ա-ցնէ»։ Եթէ տարբեր տեսակ որթերու թիւիները շիշի մը մէջ առնուին, ու նոյլ նոր պատուաստուած կոճի մը պա-տուածքին մէջ լեցուին, բարունակ մէկ ողկոյզի վրայ քանի մը տեսակ խ-ղղի պտուղներ կ'արտադրէ, կ'ընեն Ոչ ոք համարձակեր է փորձել սակաթ։

Այլիւները առու տուն են, բաժնաւ իրարմէ լայնահիտ թուրքերով, ու պա'նակ կ'ըսեն եւ որոնց վրայ տա-ուած են բարունակները։ Առուակը ի հաղորդակցին իրարու մօտ կուգան զուտ, նեղիկէ լրանցեցողներով։ Անոն-ներ որ միեւնոյն պէնսէն ջուր կը խն կը կոչուին սխալակ։ ասոնց խրի-թափուած տեղը, որ ճամբայ է, կու-ուի ճաւ։ Ծառերու վրայ կը անկն թե-ձիւներ, որոնց կարծիկ տուրեր վե-նասեր քովի թուրքերն։

Այլիւներ կ'ոտոգուին Միւսա կուսով ջուրով, զոր կ'ընեն Վարապայ տեղ-ները եւ անոր կոնակը դեռեղուած է։ չիւ-կեղը, Այս ջուրը կը բաշխուի Մի-րաւ կուցուած քաղաքապետական յան-նաժողովի մը ձեռքով։ Միւսաւ «ն-նասի» մայիսի սկիւնները ու կը վե-ցուի հոկտեմբերին, Վարապայ խալիկ Այլիւները արտերու եւ արմիւններու կին զին կը վճարեն։ արմիւն կը կոչուին այլիւն շուրջ եղած անուները։ Եւ քաւ մէջը տարածութեան համար լիւրայ կ'առնեն։

Տուներու հետ խառն եղած պարթե-

ԹԵՐԻՐՈՆ «ՀԱՅԻՆ ԵՒՐՈՊԵԱՆ» (51)

Ժ. Բ. ՐԱՏԷԼ

ԹԻՍՒԱՐՏԻՆ ԱՂԶԻԿԸ

ՄԱՍԿԸ

ՊՕՆԲԱՐԻ ԿՐԿԵՍԸ

Գ.

—Իրաւ որ շատ ծիծաղելի, շատ գուար-ճալի էք, ըսաւ։ Խօսքս շարունակեմ եւ այս օրը՝ որոշակի բացատրեմ ձեզ, ապա թէ ոչ ծայրը չպիտի գայ։ Բաժն աղջկան չափազանց հարուստ է, բայց հայրը ստուկ մը չունի։ Աղջկանը տղա-յութեան ատեն խնայած ստալը շատ չնչին բան է։

—Է՞ք, հարցուց Տան դերձմար, որ տակաւին չէր հասկնար թէ տիկին տը Մէլիլի խօսքին ծայրը ո՞ր պիտի բե-րէր։

—Արդ՝ աղջկան չափահասութիւնը մօտեցած ըլլալով, հայրը կը փափաքի անանկ փեսայ մը գտնել, որու հետ կա-րենայ համաձայնիլ։ Այդ փեսան պէտք է

որ առած ստակին, այսինքն դրամատիկ կրկինը առած ըլլալը ստորադրէ, մինչ-դէու ինքը կէսը միայն պիտի ընդունի։ հասկցա՞ք...

—Կատարելապէս, պատասխանեց Տանիկը, որ երբ ինքիւրը գործի վրայ ը-լար՝ իր ամբողջ պարտքներովը կը գտնէր։ ատիկայ պարզագուէս հարկերն հարկիս տոկոսով ստակ անել է։

—Թող այդպէս ըլլայ։ Բայց փեսան իր ստակը չպիտի տայ։

—Ինչպէս, բայց վերջապէս փեսան անտելիքին կէսը կը կորսնցնէ։ Տիկին Մէլիլի սրտնեղութեան շար-ժում մը ըրաւ։

Ամենաին չէր յուսար որ Տանիկը այս մասին գիտարութիւն պիտի հանէր։ Ի՞նչ պիտարութիւն։ Ստակ մը չունէր, իր չնորձիւ վարմանէն առած ստակովը կ'ապ-րէր ու երբ սակարկութիւն կ'ընէր, երբ ինքը երկու միլիոն ֆրանք կ'առաջարկէր իրեն։

Տանիկը իր խորհրդածութիւնը կը շա-րունակէր, եւ կարծես ինքիւրեն խօ-սելով կ'ըսէր։

—Թեւեւ կարելի ըլլայ անիրոջս հետ համաձայնիլ եւ դրամադրուել, ամբողջ դրամագլուխը վար դնելով, մեծակ թո-

չակ մը յատկացնել իրեն։ Թերեւս...

Անրիէթ ոտքի ելաւ։

—Այս խօսքը զոյգեմք, ըսաւ, կը տեսնեմ որ շատ բարձր յաւակնութիւն-ներ ունիք։ Ես կը կարծէի որ այս կար-գադրութիւնը անմիջապէս պիտի ընդառ-նէք, բայց կը տեսնեմ որ այս գործը բնաւ չի յարմարի ձեզ։ Ուրեմն ա'լ չը-խորհինք ասոր վրայ։

Տանիկը հասկցաւ որ շատ հեռուն դա-ցիւր էր։

ԱՆՄՐՑԵԼԻՐ
ԱՌԱՆ ԾԱԽԵԼ ԾԱՏ ԾԱԽԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ
ԿՕՇԿԱԿԱՐ ԴԱՄԻԱՆՈՍ ՓԱՓԱԶԵԱՆ
Մահմուտ Փաշա Թ. 211. եւ Բարախեյ Գոմիսիոն խանին անկիւնը Թ. 9

THE PATRIOTIC
ԲԱՆԴԱԿԱՆ ԿԱՐԻՆԻՆԻՆԻ
ԱՆԳԼԱՆԿԱՆ ԿԱՐԻՆԻՆԻՆԻՆԻ
ՀԱՅՐԵՆԻՔ ԶԵՆՈՐԻՆԻՆԻ

ANCRE ԱՆՔՐԸ
ԱՐԵՒԵԼԷՔԻ ՄԵՋ ԿԵԱՆՔԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ
ՍՄԵՆԵՆ ՀԻՆԸ, ԱՄԵՆԵՆ ՀԱՄԱՐԱՆՈՒՐԸ
ԵՒ ԱՄԵՆԵՆ ՏԱՐԱՆՈՒՄԸ

ԱՅԵՐԻ
ՁԵՐԻ ԲԵՔԹՕՐԱԼ
Ս. ԲԵՐԵՆԻՆԻ
Հարգելի, հազար, Էնֆիլեյցան եւ կորորի ցանքը

ՀԱՅՐԵՆԻՔ
ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ԶԵՆՈՐԻՆԻՆԻ
ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ԶԵՆՈՐԻՆԻՆԻ
ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ԶԵՆՈՐԻՆԻՆԻ

ՍԻՆԿԵՐԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ
ԱՄԵՆԱՄԵԾ ՅԱՊՐԱՆԱԿԻ
ՇԱՀԱՆԷ ԵՒ ԵՒԲԱԿՈՅԻ ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՏԱՀԱՆԴԻՍԻՆ
Քոյոյ աշխարհի հանգէպ

ՏԵՂԱՓՈՒՈՒԹԻՒՆ
ՏՈՔԹԵՐ Ս. ԽԱՍՏՈՒՐԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴԻ
ԱՌԱՋԻՆ ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԱՐԶԻ
ԱՐԵՒԵԼԷՔԻ ԶԵՆՈՐԻՆԻՆԻ

SANTAL SALOLÉ LACROIX
ԳԱՐՍԻԻՆԵՐԸ
ՄԵՋ ԿԵԱՆՔԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ
ՍՄԵՆԵՆ ՀԻՆԸ, ԱՄԵՆԵՆ ՀԱՄԱՐԱՆՈՒՐԸ

ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ

ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ

ՄԵԾ ՎԱՃԱՍԱՏՈՒՆ ՆՈՐԵԼՈՒԿՆԵՐՈՒ
ԳԼԵԱՆՍԵՐ ԸՄԹՕՐԵՆԸ
Սաւաւոյ, Եւնի ճամի փողոց, Ձիւթ-Բազարի մօտ, քիւ 31, 33, 35
Գ. Դիւնիս Զաւորուի նորաձեւութեան վաճառատունը

ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ

ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ

ΚΟΝΙΑΚ
ΑΓΝΟΝ ΕΚ
ΕΤΑΦΥΛΩΝ
BRAB. ΣΙΚΑΓΟ 1893
BRAB. ΣΙΚΑΓΟ 1893

ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ

ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ
ՏԱԿՈՒ ՊԼՕԲ

ΑΔΕΛΦΩΝ Μ. ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Այս տունը, որ կը շարունակուի որպէս յորիկ, հիմնուած է 1840/ին